07/12/2018

Οικ. Πατριάρχης: Η πρόσκληση προς τον κ. Ονούφριο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος απέστειλε επιστολή προς τον Μητροπολίτη Κιέβου κ. Ονούφριο, της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Μόσχας.

Ο Πατριάρχης καλεί και προτρέπει τον Κιέβου Ονούφριο να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να συμμετάσχει «εις την υπό σύγκλησιν ιδρυτικήν της ενιαίας Ορθοδόξου Εκκλησίας Ουκρανίας Συνέλευσιν και τας εκλεκτορικάς διαδικασίας προς ανάδειξιν του Προκαθημένου αυτής, δυναμένης, ασφαλώς, και της υμετέρας Ιερότητος υποβαλείν υποψηφιότητα προς τούτο».
Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εκφράζει την βεβαιότητα ότι ο Κιέβου Ονούφριος θα ενστερνισθεί τις κανονικές αποφάσεις της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, θα ακολουθήσει τον δρόμο της ενότητος για το συμφέρον του Ουκρανικού λαού και θα στηρίξει την Αυτοκεφαλία.

Ἀριθμ. Πρωτ. 1001

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κιέβου κυρίῳ Ὀνουφρίῳ, ἀδελφῷ καί συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ,

Εἰς Κίεβον.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἱστορίας καί τῶν ἀδιασείστων ἀρχειακῶν ἐγγράφων ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κιέβου ἀνῆκεν ἀνέκαθεν εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἱδρυθεῖσα ὑπ' αὐτῆς ὡς χωριστή Μητρόπολις, κατέχουσα τήν 60ήν θέσιν εἰς τό Συνταγμάτιον τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ὕστερον δέ, ἡ μέν ἐν τῷ κράτει τῆς Μεγάλης Ρωσσίας τοπική Σύνοδος, προσχήμασί τισι ἀβασίμοις, ἀπεσχίσθη πραξικοπηματικῶς ἐκ τῆς κανονικῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ἤτοι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας (1448), ἀλλ' ἐν τῇ πόλει τοῦ Κιέβου ἐγκαθίσταντο συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως παρά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἕτεροι μητροπολῖται, γνήσιοι καί κανονικοί, τοῦ Κιεβινοῦ κλήρου καί λαοῦ μή δεχομένου τήν ὑποταγήν εἰς τό τῆς Μοσχοβίας κέντρον. Ἡ κανονική αὕτη τάξις διετηρήθη, παρά τάς δυσκολίας τῶν καιρῶν, ἕως καί τοῦ σωτηρίου ἔτους 1685ου, ὅτε ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ἰωακείμ, ἀντικανονικῶς παρενέβη εἰς ξένην ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν, προαγαγών τόν τότε Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Λουτσκίου Γεδεών εἰς Μητροπολίτην Κιέβου, δίχα, τῷ ὄντι, τῆς ἀδείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Πρός θεραπείαν τῆς ζημίας ταύτης καί διά τήν κατάπαυσιν τῶν ἐντόνων ἀντιδράσεων τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τοῦ Κιέβου, μή δεχομένων τήν ἀντικανονικήν ἐκλογήν καί μή ἀνεχομένων τήν εἰσπήδησιν τοῦ Πατριάρχου Μόσχας, οἱ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ρωσσίᾳ βασιλεύοντες καί ἀρχιερατεύοντες ἐζήτησαν «δοθῆναι ἄδειαν τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Μοσχοβίας χειροτονεῖν μητροπολίτην Κιέβου, ἡνίκα ἐμμένει ὑστερουμένη γνησίου ἀρχιερέως ἡ μητρόπολις αὕτη».

Ὁ Ἀποστολικός καί Οἰκουμενικός ἡμῶν Θρόνος ἀπεδέξατο τήν αἴτησιν αὐτῶν καί τήν ἀπό κανονικῆς ἀπόψεως παρανομίαν ταύτην συνεχώρησε, συγκαταβάσει καί οἰκονομίᾳ χρησάμενος, καί «διά τε τό ὑπερβάλλον τοῦ τόπου διάστημα καί τάς ἐπισυμβαινούσας μεταξύ τῶν δύο βασιλειῶν μάχας», πρωτίστως δέ διά τήν σωτηρίαν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὑρισκομένων χριστιανῶν, ἔδωσε οἰκονομικῶς, διά τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Διονυσίου Δ', τήν ἄδειαν, ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Μοσχοβίας «χειροτονεῖν Κιέβου Μητροπολίτην», «ἑνός μόνου φυλαττομένου, δηλαδή ἡνίκα ὁ Μητροπολίτης Κιέβου ἱερουργῶν εἴη τήν ἀναίμακτον καί θείαν μυσταγωγίαν, μνημονεύοι ἐν πρώτοις τοῦ σεβασμίου ὀνόματος τοῦ παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου».

Τοῦ ἑδραίου ἐκκλησιολογικοῦ καί κανονικοῦ τούτου ὅρου τῆς μνημονεύσεως τῆς κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὑπό τοῦ ἑκάστοτε τῆς τοῦ Κιέβου πόλεως ποιμενάρχου μή τηρουμένου, ἅτε ὑποταγείσης τῆς Μητροπόλεως ταύτης πλήρως τῇ

ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρωσσίας, τῇ ἀφιλαδέλφῳ μεθοδείᾳ αὐτῆς, κατά παράβασιν τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων, ἰδίᾳ δέ τοῦ Η΄ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, λέγοντος ὅτι: «μηδένα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἑτέραν, οὐκ οὖσαν ἄνωθεν καί ἐξ ἀρχῆς ὑπό τήν αὐτοῦ, ἤ γοῦν τῶν πρό αὐτοῦ χεῖρα καταλαμβάνειν ἀλλ' εἰ καί τις κατέλαβε, καί ὑφ' ἑαυτόν πεποίηται, βιασάμενος, ταύτην ἀποδιδόναι· ἵνα μή τῶν Πατέρων οἱ κανόνες παραβαίνωνται, μηδέ ἐν ἱερουργίας προσχήματι, ἐξουσίας ὕφος κοσμικῆς περεισδύηται, μηδέ λάθωμεν τήν ἐλευθερίαν κατά μικρόν ἀπολέσαντες ... Ἔδοξε τοίνυν τῇ ἁγίᾳ καί οἰκουμενικῇ συνόδῳ, σῴζεσθαι ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ καθαρά καί ἀβίαστα τά αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καί ἄνωθεν, κατά τό πάλαι κρατῆσαν ἔθος ... Εἰ δέ τις μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὡρισμένοις προσκομίσοι, κῦρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ καί οἰκουμενικῇ συνόδῳ» καί μή σεβομένης οὕτως καί τῶν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ καί «Συνοδικῷ Ἐκδόσεως Γράμματι» προτροπῶν, κατά τάς ὁποίας: «μηδενός κατά τοῦτο ἐναντιουμένου, ἤ ἀντιλέγοντος τό παράπαν, ὡς εὐλόγως καί δικαίως γεγονός. Ὁ δέ παρά τά γεγραμμένα διανοηθείς ἤ ἄλλως πως βουληθείς ἀπείθειαν ἤ ἐναντιότητα ἐνδείξασθαι, τῇ τοῦ Κυρίου διαταγῇ ἀντιστήσεται, καί παρ' Ἐκείνου τάς ἀντιμισθίας ἕξει ὡς καταφρονητής τῶν Πατριαρχῶν ὄντων εἰκόνων τοῦ Θεοῦ ἐμψύχων τε, καί ζωσῶν», διά πάντα ταῦτα, ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, κατά τήν συνεδρίαν τῆς 11ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., κανονικῶς ἀνεκάλεσε τήν ἰσχύν τῶν πρό πολλοῦ καταργηθέντων μονομερῶς ὑπό τῆς ὑμετέρας πλευρᾶς καί τοῦ Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου Πατριαρχικῶν Γραμμάτων τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Δ' τοῦ ἔτους 1686ου. Γνωρίζομεν δέ ὑμῖν ὅτι ἡ ἱστορική Μητρόπολις Κιέβου καί αἱ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Οὐκρανίας κείμεναι ἐκκλησιαστικαί ἐπαρχίαι περιῆλθον πλέον εἰς τήν πρό τῶν μνημονευθέντων Γραμμάτων ἱεροκανονικήν κατάστασιν, ἤτοι εἰς τήν πλήρη ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Προσέτι δέ, ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τήν συνεδρίαν τῆς 22ας Ἀπριλίου ἐ. ἔ., λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τά κατά καιρούς αἰτήματα κλήρου καί λαοῦ περί ἀνεξαρτησίας τῆς εἰς ἰδιαίτερον κυρίαρχον κράτος συγκροτηθείσης εὐλογημένης γῆς τῆς Οὐκρανίας, κυρίως ὅμως προσβλέπουσα εἰς θεραπείαν τῶν ἀπό ἐτῶν σοβούντων σχισμάτων καί μερισμῶν, μή δυναμένης τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας τήν θεραπείαν ταύτην ἐπιφέρειν, ἀπεφάσισεν ἀοφώνως, ἵνα ἀπονείμῃ καθεστώς αὐτοτελοῦς ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, ἤτοι «αὐτοκεφαλίαν», εἰς τό κράτος τῆς Οὐκρανίας. Μέχρι δέ καί τῆς συγκροτήσεως εἰς σῶμα τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ Ἱεραρχίας καί τῆς ἐξ αὐτῆς, κατόπιν ἐκλογῆς, ἀναδείξεως προκαθημένου, πρός ὃν καί κατά τήν κρίσιν ἡμῶν χορηγηθήσεται ἁρμοδίως πατριαρχικός καί Συνοδικός Τόμος, γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι ὅτι ὑπερτάτη κανονική ἀρχή ἐν Οὐκρανίᾳ ὑπάρχει καί λέγεται ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ὡς ἔκπαλαι.

Τάς εἰρημένας ταύτας ἀποφάσεις τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ἠθελήσαμεν νά ἔσωμεν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, διά τῶν ὁρισθέντων Ἐξάρχων ἡμῶν ἐν Κιέβῳ, ἀλλ' ὑμεῖς, δυστυχῶς, ἠρνήθητε τήν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Ἐπανερχόμενοι οὖν

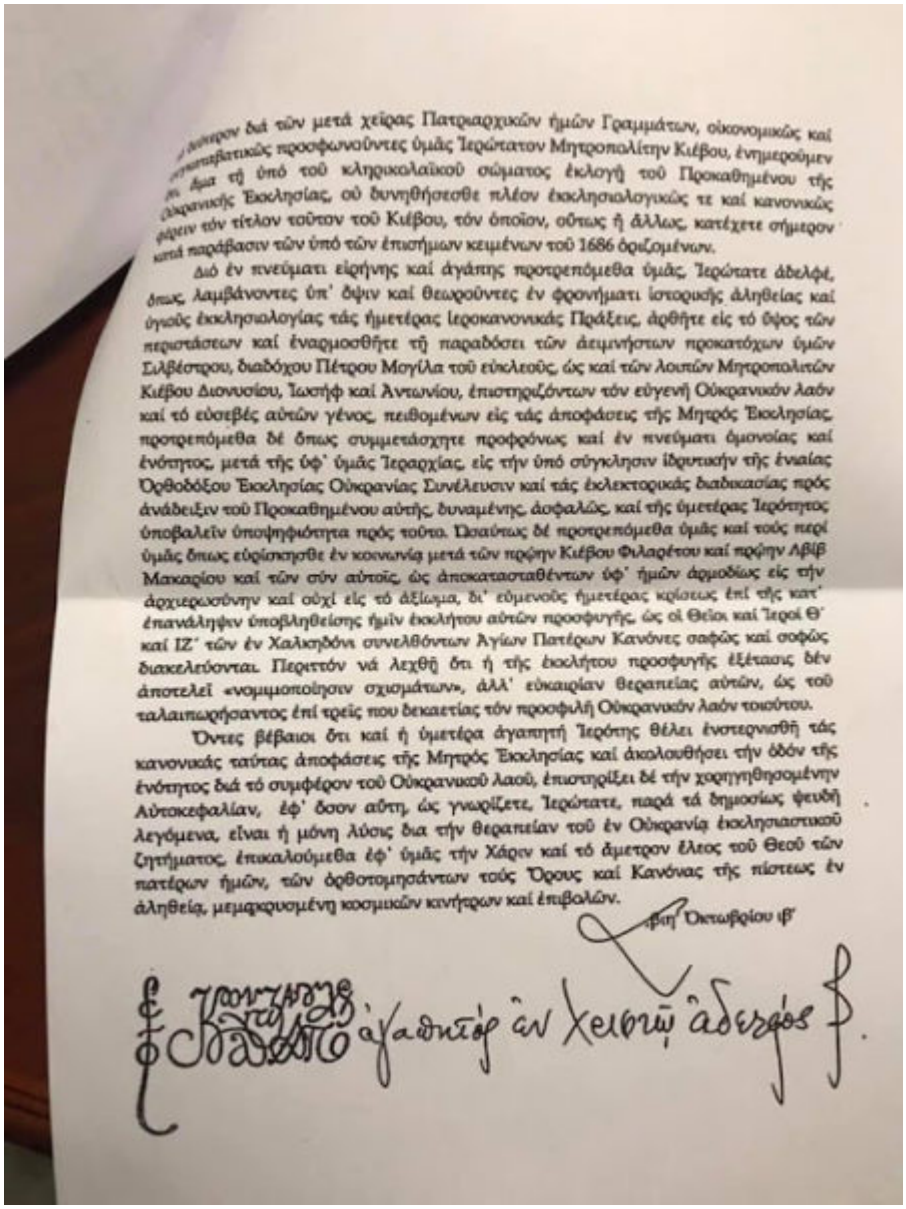

...δότερον διά των μετά χείρας Πατριαρχικών ημών Γραμμάτων, οικονομικώς και ...στατικώς προσφωνούντες υμάς Ιερώτατον Μητροπολίτην Κιέβου, ενημερούμεν ...μα τη υπό του κληρικολαϊκού σώματος εκλογή του Προκαθημένου της ...κρανικής Εκκλησίας, ού δυνηθήσεσθε πλέον εκκλησιολογικώς τε και κανονικώς ...ρειν τον τίτλον τούτον του Κιέβου, τον οποίον, ούτως ή άλλως, κατέχετε σήμερον κατά παράβασιν των υπό των επισήμων κειμένων του 1686 οριζομένων.

Διό εν πνεύματι ειρήνης και αγάπης προτρεπόμεθα υμάς, Ιερώτατε αδελφέ, όπως, λαμβάνοντες υπ' όψιν και θεωρούντες εν φρονήματι ιστορικής αληθείας και υγιούς εκκλησιολογίας τας ημετέρας ιεροκανονικάς Πράξεις, άρθητε εις το ύψος των περιστάσεων και εναρμοσθήτε τη παραδόσει των αειμνήστων προκατόχων υμών Σιλβέστρου, διαδόχου Πέτρου Μογίλα του ευκλεούς, ως και των λοιπών Μητροπολιτών Κιέβου Διονυσίου, Ιωσήφ και Αντωνίου, επιστηριζόντων τον ευγενή Ουκρανικόν λαόν και τό ευσεβές αυτών γένος, πειθομένων εις τας αποφάσεις της Μητρός Εκκλησίας, προτρεπόμεθα δέ όπως συμμετάσχητε προφρόνως και εν πνεύματι ομονοίας και ενότητος, μετά της υφ' υμάς Ιεραρχίας, εις την υπό σύγκλησιν ιδρυτικήν της ενιαίας Ορθοδόξου Εκκλησίας Ουκρανίας Συνέλευσιν και τας εκλεκτορικάς διαδικασίας προς ανάδειξιν του Προκαθημένου αυτής, δυναμένης, ασφαλώς, και της υμετέρας Ιερότητος υποβαλείν υποψηφιότητα προς τούτο. Ωσαύτως δέ προτρεπόμεθα υμάς και τούς περί υμάς όπως εύρίσκησθε εν κοινωνία μετά των πρώην Κιέβου Φιλαρέτου και πρώην Λβίβ Μακαρίου και των σύν αυτοίς, ως αποκατασταθέντων υφ' ημών αρμοδίως εις την αρχιερωσύνην και ουχί εις τό αξίωμα, δι' ευμενούς ημετέρας κρίσεως επί της κατ' επανάληψιν υποβληθείσης ημίν εκκλήτου αυτών προσφυγής, ως οι Θείοι και Ιεροί Θ' και ΙΖ' των εν Χαλκηδόνι συνελθόντων Αγίων Πατέρων Κανόνες σαφώς και σοφώς διακελεύονται. Περιττόν νά λεχθή ότι ή της εκκλήτου προσφυγής εξέτασις δέν αποτελεί «νομιμοποίησιν σχισμάτων», αλλ' ευκαιρίαν θεραπείας αυτών, ως τού ταλαιπωρήσαντος επί τρείς που δεκαετίας τόν προσφιλή Ουκρανικόν λαόν τοιούτου.

Όντες βέβαιοι ότι καί ή υμετέρα αγαπητή Ιερότης θέλει ενστερνισθή τάς κανονικάς ταύτας αποφάσεις της Μητρός Εκκλησίας καί ακολουθήσει τήν όδόν της ενότητος διά τό συμφέρον τού Ουκρανικού λαού, επιστηρίζει δέ τήν χορηγηθησομένην Αυτοκεφαλίαν, εφ' όσον αύτη, ως γνωρίζετε, Ιερώτατε, παρά τά δημοσίως ψευδή λεγόμενα, είναι ή μόνη λύσις δια τήν θεραπείαν τού εν Ουκρανία εκκλησιαστικού ζητήματος, επικαλούμεθα εφ' υμάς τήν Χάριν καί τό άμετρον έλεος τού Θεού των πατέρων ημών, των ορθοτομησάντων τούς Όρους καί Κανόνας της πίστεως εν αληθεία, μεμφρυσμένη κοσμικών κινήτρων καί επιβολών.

...βρίη Οκτωβρίου ιβ'

...γαπητόν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν ...

Είναι προφανές ότι με την κίνησή Του αυτή ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος παραβλέπει, φιλανθρώπως, την ακοινωνησία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο που έχει αποφασίσει η Εκκλησία της Ρωσίας και η υπ' αυτήν Εκκλησία της Ουκρανίας, βάζει στην άκρη τις σκληρές εκφράσεις που έχει χρησιμοποιήσει και ο Κιέβου Ονούφριος για το Φανάρι και του απευθύνει έκκληση για συμμετοχή στην Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ουκρανίας.

Μάλιστα ο Πατριάρχης θεωρεί πως ο Κιέβου Ονούφριος μπορεί "ασφαλώς" να θέσει υποψηφιότητα για την θέση του Προκαθημένου!

Παραθέτουμε εδώ ολόκληρο το Πατριαρχικό Γράμμα, που αποκτά πλέον ιστορικό χαρακτήρα, το οποίο δημοσίευσε στην σελίδα του στο fb ο Μητροπολίτης Περεγιασλάβ και Βίσενκυ Αλέξανδρος, τον οποίον ο Πατριάρχης καλεί, επίσης, να

ν Πατριαρχική Επιστολή
ην υπό το Πατριαρχείο

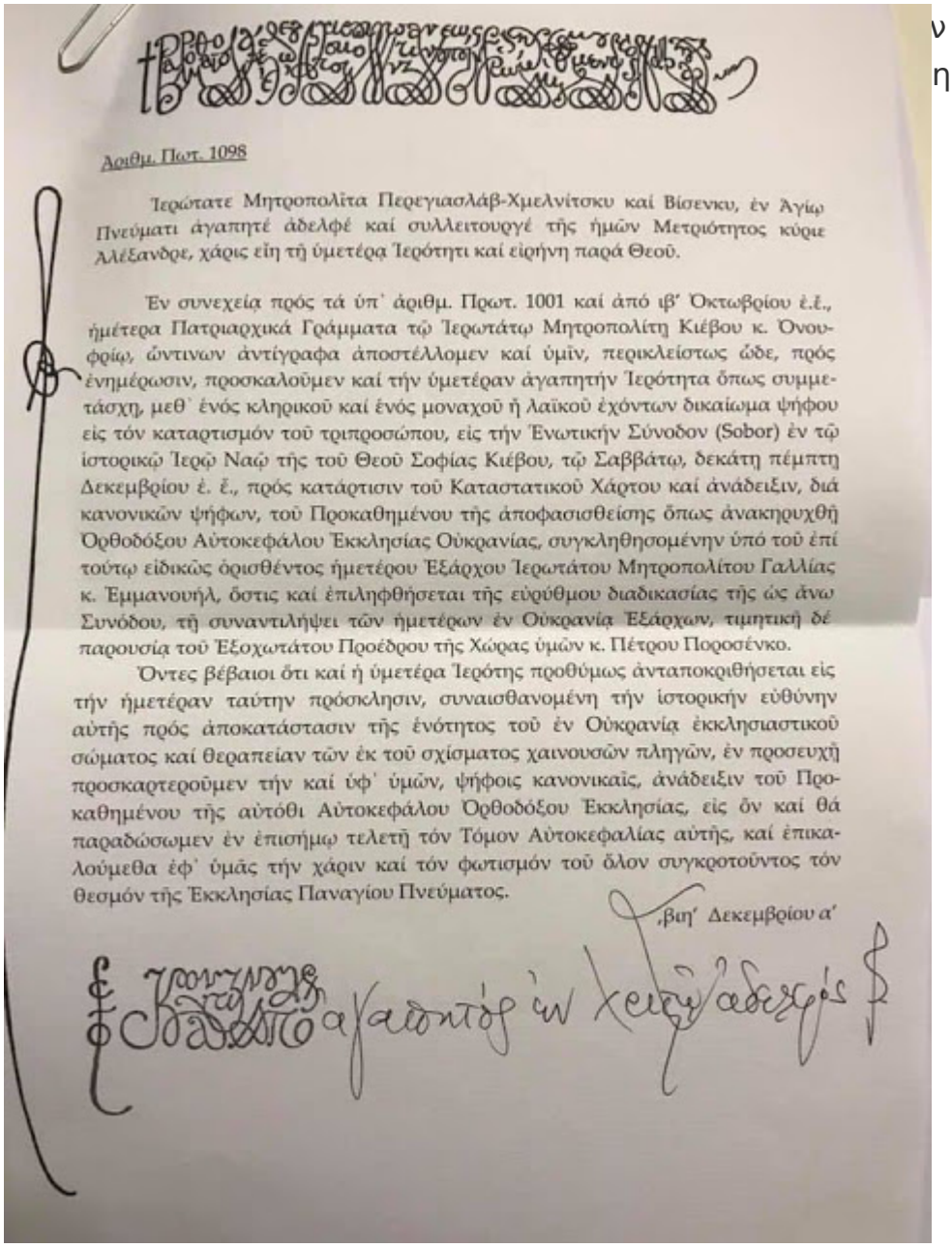

Ἀριθμ. Πρωτ. 1098

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Περεγιασλάβ-Χμελνίτσκυ καί Βίσενκυ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀλέξανδρε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ πρός τά ὑπ᾽ ἀριθμ. Πρωτ. 1001 καί ἀπό ιβ΄ Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ἡμέτερα Πατριαρχικά Γράμματα τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κιέβου κ. Ὀνουφρίῳ, ὧντινων ἀντίγραφα ἀποστέλλομεν καί ὑμῖν, περικλείστως ὧδε, πρός ἐνημέρωσιν, προσκαλοῦμεν καί τήν ὑμετέραν ἀγαπητήν Ἱερότητα ὅπως συμμετάσχῃ, μεθ᾽ ἑνός κληρικοῦ καί ἑνός μοναχοῦ ἤ λαϊκοῦ ἐχόντων δικαίωμα ψήφου εἰς τόν καταρτισμόν τοῦ τριπροσώπου, εἰς τήν Ἐνωτικήν Σύνοδον (Sobor) ἐν τῷ ἱστορικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κιέβου, τῷ Σαββάτῳ, δεκάτῃ πέμπτῃ Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., πρός κατάρτισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καί ἀνάδειξιν, διά κανονικῶν ψήφων, τοῦ Προκαθημένου τῆς ἀποφασισθείσης ὅπως ἀνακηρυχθῇ Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Οὐκρανίας, συγκληθησομένην ὑπό τοῦ ἐπί τούτῳ εἰδικῶς ὁρισθέντος ἡμετέρου Ἐξάρχου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, ὅστις καί ἐπιληφθήσεται τῆς εὐρύθμου διαδικασίας τῆς ὡς ἄνω Συνόδου, τῇ συναντιλήψει τῶν ἡμετέρων ἐν Οὐκρανίᾳ Ἐξάρχων, τιμητικῇ δέ παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Χώρας ὑμῶν κ. Πέτρου Ποροσένκο.

Ὄντες βέβαιοι ὅτι καί ἡ ὑμετέρα Ἱερότης προθύμως ἀνταποκριθήσεται εἰς τήν ἡμετέραν ταύτην πρόσκλησιν, συναισθανομένη τήν ἱστορικήν εὐθύνην αὐτῆς πρός ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος καί θεραπείαν τῶν ἐκ τοῦ σχίσματος χαινουσῶν πληγῶν, ἐν προσευχῇ προσκαρτεροῦμεν τήν καί ὑφ᾽ ὑμῶν, ψήφοις κανονικαῖς, ἀνάδειξιν τοῦ Προκαθημένου τῆς αὐτόθι Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἰς ὅν καί θά παραδώσωμεν ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ τόν Τόμον Αὐτοκεφαλίας αὐτῆς, καί ἐπικαλούμεθα ἐφ᾽ ὑμᾶς τήν χάριν καί τόν φωτισμόν τοῦ ὅλον συγκροτοῦντος τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας Παναγίου Πνεύματος.

,βιη΄ Δεκεμβρίου α΄

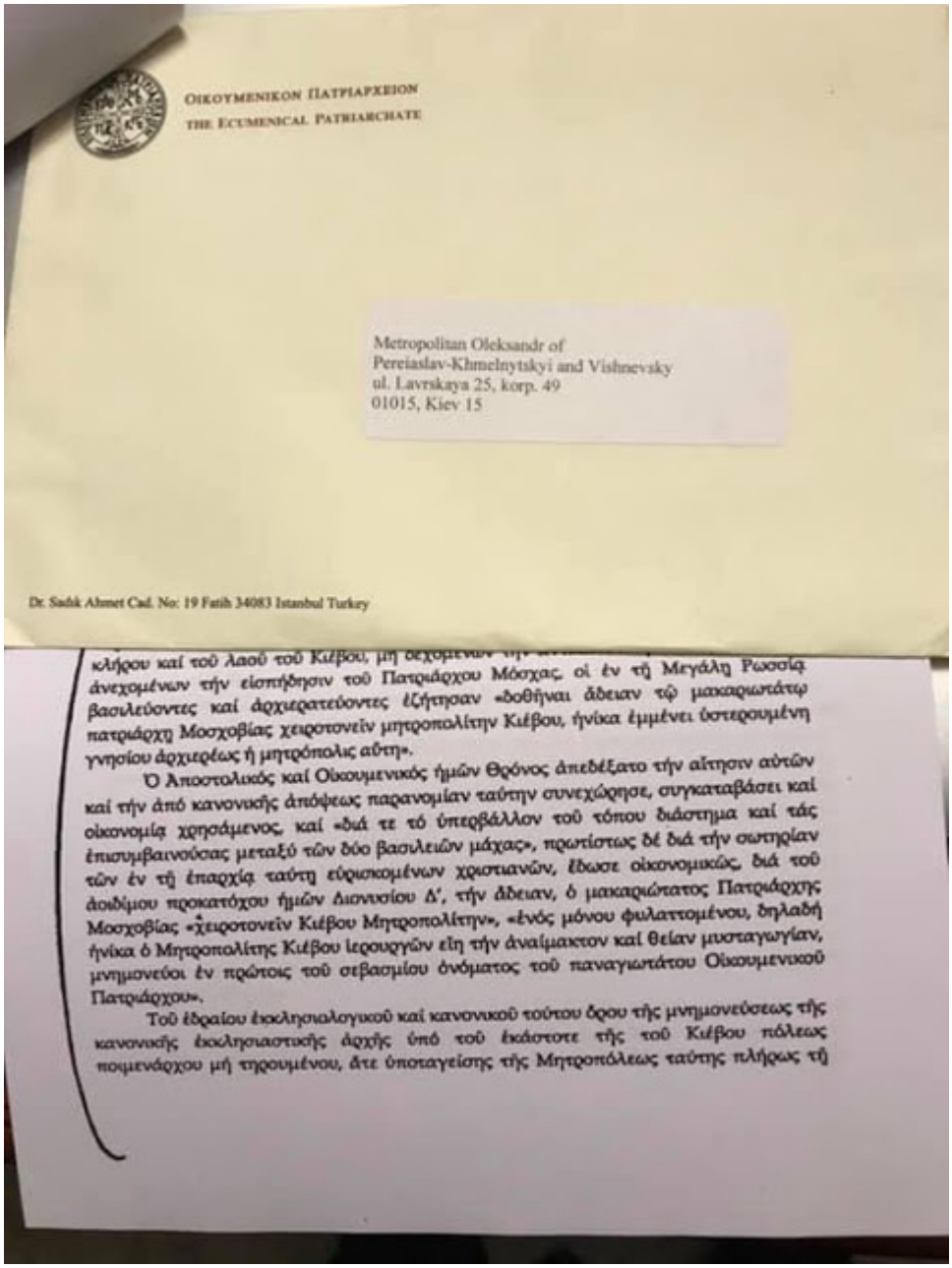

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
THE ECUMENICAL PATRIARCHATE

Metropolitan Oleksandr of
Pereiaslav-Khmelnytskyi and Vishnevsky
ul. Lavrskaya 25, korp. 49
01015, Kiev 15

Dr. Sadık Ahmet Cad. No: 19 Fatih 34083 Istanbul Turkey

κλήρου καί τοῦ λαοῦ τοῦ Κιέβου, μή δεχομένων τήν
ἀνεχομένων τήν εἰσπήδησιν τοῦ Πατριάρχου Μόσχας, οἱ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ρωσσίᾳ
βασιλεύοντες καί ἀρχιερατεύοντες ἐζήτησαν «δοθῆναι ἄδειαν τῷ μακαριωτάτῳ
πατριάρχῃ Μοσχοβίας χειροτονεῖν μητροπολίτην Κιέβου, ἡνίκα ἐμμένει ὑστερουμένη
γνησίου ἀρχιερέως ἡ μητρόπολις αὕτη».

Ὁ Ἀποστολικός καί Οἰκουμενικός ἡμῶν Θρόνος ἀπεδέξατο τήν αἴτησιν αὐτῶν
καί τήν ἀπό κανονικῆς ἀπόψεως παρανομίαν ταύτην συνεχώρησε, συγκαταβάσει καί
οἰκονομίᾳ χρησάμενος, καί «διά τε τό ὑπερβάλλον τοῦ τόπου διάστημα καί τάς
ἐπισυμβαινούσας μεταξύ τῶν δύο βασιλειῶν μάχας», πρωτίστως δέ διά τήν σωτηρίαν
τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὑρισκομένων χριστιανῶν, ἔδωσε οἰκονομικῶς, διά τοῦ
ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Διονυσίου Δ', τήν ἄδειαν, ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης
Μοσχοβίας «χειροτονεῖν Κιέβου Μητροπολίτην», «ἑνός μόνου φυλαττομένου, δηλαδή
ἡνίκα ὁ Μητροπολίτης Κιέβου ἱερουργῶν εἴη τήν ἀναίμακτον καί θείαν μυσταγωγίαν,
μνημονεύοι ἐν πρώτοις τοῦ σεβασμίου ὀνόματος τοῦ παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου».

Τοῦ ἑδραίου ἐκκλησιολογικοῦ καί κανονικοῦ τούτου ὅρου τῆς μνημονεύσεως τῆς
κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὑπό τοῦ ἑκάστοτε τῆς τοῦ Κιέβου πόλεως
ποιμενάρχου μή τηρουμένου, ἅτε ὑποταγείσης τῇς Μητροπόλεως ταύτης πλήρως τῇ